

З Міжнародним днем студента!

Трибуна СТУДЕНТА

Національний університет водного господарства та природокористування

Четвер,
16 листопада
2006 року
№ 11(2055)
Газета виходить
з 1930 року

Професійне свято молодих, кмітливих і веселих

Недаремно кажуть, що студентські роки - найщасливіші, найцікавіші, найвеселіші. Але вони, певно, і найскладніші. Адже

потрібно так багато встигнути - здобути хороші знання, знайти кохання і нових друзів, навчитися цікаво проводити час, займатися спортом, отримати цікаву роботу, побачити світ...

Сприйняття студентського життя залежить від віку - якщо старшокурсники бачать в ньому більше позитиву, то першокурсників нове і незвідане трохи лякає, а навчання забирає, на їхню думку, надто багато часу. Але все

стабілізується з часом, коли ви зрозумієте, для чого прийшли в університет і що хочете від нього отримати. Захочете не лише добре теоретично освоїти фах, а й доторкнутися практично до його суті, стати високоосвіченими людьми, патріотами своєї держави, що вкладатимуть свої знання й уміння у її розвиток і процвітання.

У цей святковий і радісний день щиро вітаємо всіх студентів з Міжнародним днем студента. Хай щастить вам на цій нелегкій захоплюючій ниві!

Студентство на шляху в європейський освітній простір

Під такою назвою у стінах Львівської політехніки відбулася III Міжнародна конференція органів студентського самоврядування, на яку з'їхалося понад 100 учасників з різних міст України.

Учасників конференції привітав заступник директора Департаменту молодіжної політики Міністерства у справах молоді, сім'ї та спорту Олексій Криштальний. Він відзначив, що впродовж останніх років відчутно збільшилося фінансування проектів студентських організацій. Так, цього року фінансування п'ятьох всеукраїнських студентських організацій становило понад мільйон гривень. Це засвідчує небайдужість влади до молоді й підтримку її активних дій у розбудові нашої держави.

Упродовж конференції учасники розглядали питання, які умовно можна поділити на дві групи. Перша — питання, що стосуються прав і соціального захисту студентів: студентські гуртожитки, пошук ефективних шляхів розв'язання проблеми; законодавство України у сфері студентського самоврядування, соціальний захист студентів, студентські пільги та регіональні аспекти розвитку студентського самоврядування через призму європейського досвіду. Друга група розглядала питання освіти: особливості впровадження кредитно-

модульної системи та реформування освіти в Україні у контексті Болонського процесу, студентська наука через призму реформування наукової системи освіти України.

Наш університет на конференції представляли голова студентського парламенту ФЕП, заступник голови студентського парламенту університету Євгенія Хлопоніна і заступник голови студентського парламенту ФМ Юлія Кравчук.

Органи студентського самоврядування, присутні на конференції, прийняли рішення, що Міністерству освіти та науки України разом з Комітетом з питань освіти при ВР необхідно виділяти „реальні” кошти на реконструкцію та будівництво гуртожитків, надавати безвідсоткові кредити, адміністраціям ВНЗ дотримуватись норм щодо встановлення вартості на проживання в гуртожитках (не вище мінімальної стипендії студента) і узгоджувати тарифи на проживання з органами студентського врядування, не поселяти сторонніх осіб. А органам студентського самоврядування, в свою чергу, інформувати студентів про їх права і обов'язки проживання в

гуртожитках, разом з мешканцями гуртожитків вирішувати поточні проблеми, перевіряти стан гуртожитків.

Для розвитку студентської науки потрібно розробити сучасну інформаційну систему, яка б дозволяла науковим товариствам студентської молоді легко обмінюватись думками та досвідом. Необхідно заснувати систему стипендій (грантів) для молодих науковців та наукових керівників, за допомогою теле- та радіопередач формувати позитивний імідж молодого науковця. Окрім того, розвивати студентське самоврядування, студентську демократію, рівняючись при цьому на європейські країни, де рівень усвідомлення суспільством та органами влади ролі і значущості студентства набагато вищий.

Для цього ж треба, на думку членів студентського самоврядування, спростити вивізи процедури, надавати економічну, організаційну та інформаційну підтримку з боку держави для органів студентського самоврядування, створювати сприятливий соціально-психологічний клімат в колективах, атмосферу довіри студентів до викладачів і керівництва.

На зборах студентської ради нашого університету, які відбулися нещодавно, її новим головою обрано Олександра Пилипчука, четвертокурсника факультету водного господарства.

Євгенія ХЛОПОНІНА

Звіт заслухали, завдання визначили

Конференція трудового колективу заслухала звіти ректора університету В.А.Гурина та голови профкому Л.А.Шинкарука про виконання колективного договору між адміністрацією і профкомом за перше півріччя 2006 року.

Ректор університету, зокрема, зазначив, що всі пункти угоди в основному виконуються. При прийомі на роботу працівників без наукового ступеня та вченого звання перевага надається випускникам магістратури та аспірантури. Заміна відпусток грошовою компенсацією здійснювалася за згодою профкому та працівників. Чисельність науково-педагогічних працівників встановлюється відповідно до норм чисельності студентів, аспірантів та докторантів, згідно з постановою Кабінету Міністрів. Для проведення додаткових занять з першокурсниками кафедр фізики і хімії введено додаткові години, триває робота щодо акредитації та ліцензування спеціальностей державною комісією МОН України.

Проводилася доплата працівникам, зайнятим на важких роботах і за виконання особливо важливих завдань. При досягненні пенсійного віку співробітникам, які пропрацювали в університеті не

менше 15 років, надавалася грошова допомога. Виплачувалися також винагороди за видання підручників, підготовку переможців всеукраїнських олімпіад, акредитацію та ліцензування спеціальностей, створення нової лабораторії та інше. Для оплати відряджень аспірантам вивчається питання про введення в штатний розпис кількох ставок спеціально для них. В університеті розроблені та виконуються комплексні заходи з охорони праці, щодо підготовки навчального закладу до осінньо-зимового сезону.

Значна увага приділялась оздоровленню та лікуванню працівників університету, зміцненню матеріально-технічних комплексів бази відпочинку „Водник” та санаторію-профілакторію. Для проведення спортивно-масової роботи виділялося 210 тисяч гривень. Тривають роботи щодо покращання житлових умов студентів в гуртожитках, обладнання бібліотеки, на що витрачаються заплановані кошторисом кошти.

Як розповів голова профкому Л.А.Шинкарук, профком здійснював громадський контроль за виконанням адміністрацією законодавства про працю.

Особлива увага приділялась виплаті заробітної плати, роботі у вихідні та неробочі дні, звільненню працівників з ініціативи адміністрації, охороні праці, відпочинку та оздоровленню працівників. Профком надавав необхідну матеріальну і правову допомогу членам профспілки. Значна увага надавалася культурно-масовій і спортивній роботі. Це, зокрема, туристичні поїздки визначними місцями, відвідання драматичного театру, вшанування ювілярів, проведення спартакіад і змагань.

На думку профкому, робота була б більш відчутною, якби адміністрація університету відраховувала кошти профспілковій організації на культурно-масову, спортивну та оздоровчу роботи у розмірах, не менше, ніж 0,3 відсотка фонду оплати праці відповідно до статті 44 Закону України „Про професійні спілки, їх права та гарантії”.

Людмила БОРИСЕНКО

Місто очила молодих

В університеті відкрилася виставка творчих робіт студентів спеціальності „архітектура”, присвячених розвитку Рівного.

З роботами майбутніх архітекторів ознайомився міський голова Віктор Чайка та його заступники, начальники управлінь, депутати міської ради. Це тим більше цікаво, що частина студентських проектів виконана на замовлення Рівненського міськвиконкому. Керівники міста поставили перед кафедрою архітектури та її вихованцями конкретні архітектурні завдання, визначивши такі об'єкти як паркова зона річки Устя, в'їзди в місто зі сторони Сарні Луцька, комплексна забудова центрального кварталу міста в межах вулиць Соборна – Чорновола – Драгоманова – 16 Липня, завершення забудови комплексу обласних адміністративних будівель по вул. Лермонтова і багато інших.

Представляючи кафедру архітектури та її вихованців, ректор університету Василь Гурин розповів про завдання і здобутки викладачів та студентів. Про підготовку майбутніх архітекторів і співпрацю з міською управою говорили декан факультету будівництва та архітектури

Григорій Масюк, завідувач кафедри архітектури Петро Ричков, доцент кафедри Омелян Юрчук.

Треба зауважити, що хоча на виставці було представлено 60 проектів, в архівах кафедри зберігається понад 300 студентських

проектів, присвячених розвитку міста. І переважна більшість з них надзвичайно цікаві, готові до впровадження.

Серед виставлених робіт особливо увагу відвідувачів виставки привертала проекти Петра Бенедюка „Офісно-готельний комплекс на перехресті вулиць Гагаріна-Костромська”, Михайла Прищепи „Торгово-офісний комплекс” на

перехресті цих же вулиць (керівник обох робіт – доцент О.М. Юрчук) Ірини Тадри „Універсальний спортивний комплекс на вулиці Макарова (керівник – старший викладач В.Ф.Ковальчук), Юрія Андрійчука „Діловий центр з універсальною концертною залогою” (керівник – доцент С.П.Олійник), які стали переможцями республіканського конкурсу.

Студентські проекти, як зазначили присутні на виставці містобудівники-практики, відрізняються високим професіоналізмом, оригінальністю, раціональним конструктивним рішенням. Окрім нормативних архітектурно-будівельних вимог, всі вони передбачають сучасне вирішення будівель, перехід від традиційних схем до більш складних просторових рішень.

Міського голову студентські проекти зацікавили неабияк. Віктор Чайка зауважив, що співпраця між НУВГП, де зосереджено найбільший в місті творчий і науковий потенціал, має бути пліднішою. А ще запропонував студентам на замовлення міськвиконкому самим спроектувати, а потім побудувати студентський парк – таким, яким його хочуть бачити молоді – з танцювальними майданчиками, спортивними кортами, виставковими залами і навіть місцем для відпочинку екстремалів.

Людмила СТУПЧУК

УНІВЕРСИТЕТИ: ЯКИМИ ВОНИ БУЛИ СПОЧАТКУ

На межі XI-XII століть у Західній Європі відбувається швидкий ріст та розвиток міст. З часом міста почали відчувати велику потребу в освічених людях, які вмiли б укладати торговельні домовленості, працювати в органах місцевого самоврядування, складати ділові папери і т.п. Ця потреба викликала до життя нові типи навчальних закладів, головною особливістю яких було те, що вони створювалися приватними особами. Отже, не утримувалися за рахунок церкви, вузьке коло представників якої монополює століттями втримувало привілей на знання та освіту.

Поступово гільдійські і цехові школи переходили у відання міських органів самоврядування (магістрату) і ними ж утримувалися за рахунок податків городян. Викладачів цих шкіл стали називати магістрами, яких згодом також треба було навчати і давати їм відповідну освіту.

Економічний розвиток Європи в XII-XIII ст. зіштовхнувся з нагальною необхідністю поширення знань, тому в цей період почала складатися особлива форма вищих навчальних закладів - університети /від лат. Universitas (сукупність).

Це були небачені раніше корпорації вчителів-магістрів та учнів-школярів. Слово «студент» виникне згодом від нім. «штудіре» - вивчати, навчатись. Університетська вчена спільнота - аналог цеху середньовічних ремісників: школяр - учень, бакалавр - підмайстер, магістр чи доктор - майстер. **Навчаючі вчитися - формула середньовічної освіти.** Сьогоднішній учень - завтра вчитель, сам був не проти почитися на вченого майстра. Мандрівні вчені стали звичним явищем у Європі. Серед них значну частину складали ваганти (від лат. vagari бродити), які являли собою культурну верхівку середньовічного учнівства. Про них казали, що «вони збирають знання по школах, як бджоли свій мед по квітах».

Університети виникли по всій Європі: Болонья - 1158, Оксфорд - 1168, Париж - 1200, Кембридж - 1209, Прага - 1348, Краків - 1364, Москва - 1755, Львів -

1784, Харків - 1805, Київ - 1834...

Навчання в середньовічному університеті велося латиною. Всі викладачі гуртувалися в особливі організації, так звані факультети /від лат (facultas- здібності). Пізніше під словом «факультет» почали розуміти відділення університету, на якому викладалась та чи інша галузь знань. Університети мали по чотири факультети. «Молодший», або «артистичний» (від лат. ars - мистецтво) - найбільш численний. Це був загальноосвітній факультет зі строком навчання 5-7 років, протягом яких вивчалися «сім вільних мистецтв». Крім того, було ще три «старших» факультети:

медицинний, юридичний, богословський (строк навчання 5-6 років), на які приймали студентів лише після закінчення «артистичного».

Ось як приблизно виглядало навчання. До 15 років хлопець навчався латини, читанню, письму та рахунку в монастирській чи місцевій школі. Дівчата для життя готувалися по іншій «програмі». Елементарну освіту давали лише представницям імущих класів. Здобути вищу освіту могли тільки особи чоловічої статі.

Хлопець після закінчення школи ставав учнем університетського магістра загальноосвітнього факультету, аж на два роки. Юнака вчили аристотелів логіці та фізиці, залучали до участі в студентських диспутах, а потім випробовували на ступінь бакалавра. Наступні два роки відводилися на слухання лекцій з метафізики, психології, етики, політики (знову таки за творами Аристотеля). Вивчалась космологія і

математика. Далі студент починав вчителювати. Він ставав помічником магістра, який вів диспути, де виступав у ролі відповідача. Як результат випробовувань - іспит на ступінь ліценціата. Перша лекція в новій якості - і він уже магістр мистецтв. Ще два роки молодий викладач навчає студентів, але й навчається сам. 21 рік - вік початку кар'єри магістра, а за плечима вже 6 років університетської науки. Паралельно з обов'язковою дворічною викладацькою діяльністю можна було починати слухати курс якогось «старшого» факультету. Після іспитів одержували ступінь магістра права, медицини чи теології. Але щоб навчати

теології, потрібно було, аби вчителю виповнилося 34 роки, і щоб цьом передували 8 років навчання.

Навчатися на богословському факультеті було найважче. Одним тільки бакалаврів треба було отримати аж трьох видів: бакалавр Біблії, бакалавр сентенції та повний бакалавр.

Для того, щоб здобути вище звання - «доктора наук», потрібно було закінчити повний курс навчання в університеті (11-13 років). Основними методами навчання в

університеті були лекції і диспути, студенти виконували багато вправ і писали письмові роботи - трактати. Лекція являла собою читання тексту, який вивчався, та пояснення цього тексту у вигляді коментарів до нього або до його окремих частин. Другою формою навчання був диспут, основою якого було питання для обговорення. Тезу обирав магістр. Заперечення висував або він сам, або його студенти.

Середньовічні університети були автономними установами, які мали органи самоврядування. Ректор університету обирався на загальних зборах. Завдяки своєму статусові, університети відігравали значну роль у розвитку культури, науки, у руйнуванні світоглядної обмеженості.

Єва ФІЛІПОВИЧ,
завідувачка музею історії НУВГП

На фото: Львівський університет

Наша історія в цифрах і фактах

• 1915 р. - групою професорів Київського Політехнічного Інституту утворене Київське середнє сільськогосподарське гідротехнічне училище.

• 30 січня 1918 р. - студенти гідротехнічної школи, які увійшли в склад Помічного Куреню Студентів Січових Стрільців, взяли участь в бою під Крутами і полягли в протистоянні з більшовицькими військами під командуванням Муравйова.

• 3 1915 по серпень 1920 рр. училище підготувало 100 сільськогосподарських гідротехніків.

• 31 жовтня 1924 р. Київський меліоративний технікум перейменовано у Київський Інженерно меліоративний технікум. З трирічного навчання перейдено на чотирирічне на двох відділеннях: меліоративно-

гідротехнічному та культурно-технічному. Диплом випускників прирівнювався до диплому вищого навчального закладу.

• 3 1922 по 1928 рр. - при чотирирічному терміні навчання середній показник перебування у статусі «студент» становив 5,9 років.

• У 1925 р. повний теоретичний курс навчання закінчили і отримали дипломи інженера у 1927 році Анатолій Чекурда, Олександр Панадіаді, Костянтин Розенталь і Іван Радченко.

• 3 1922 по 1938 рр. - за перші три курси відсіялося 44,8% студентів. А ось студент Авксентій Солоха пробув «студентом-водником» аж 22 роки.

СПОЧАТКУ БУЛО СЛОВО...

9 листопада – Свято української писемності та мови й ушанування пам'яті засновника словесності
Нестора - літописця

*Ті, що шукають премудрість, – знайдуть.
Нестор Літописець*

Найдавніший із літописів, який дійшов до нас, було написано в 1377 році на пергаменті – вичиненій телячій шкірі. Його називають Лаврентіївським, за ім'ям монаха-переписувача Лаврентія. Як і багато інших, цей літопис відображає більш давні тексти. Зокрема до нього входить пам'ятка вітчизняного літопису «Повість временних літ»,

написаний на початку XII століття. Автором «Повісті» був монах Києво-Печерського монастиря преподобний Нестор-літописець (близько 1050-1114 рр.). Його ми по праву можемо вважати батьком не лише вітчизняної історії, а й словесності. Преподобний Нестор працював до останнього дня свого земного життя. Моці святого покояться у Ближніх печерах Києво-Печерської лаври. Українською православною Церквою встановлено орден «Преподобного Нестора-літописця». Не менше значення для становлення української писемності мають і ділові договори Київської Русі та Константинополя, які є визначними пам'ятками давньоруської писемності IX-X ст. Всі ці давні пам'ятки підтверджують незаперечну істину – українська мова, культура й писемність мають глибоке коріння, а наша нація, безсумнівно, одна з найбільш освічених і розвинених європейських націй.

До цієї дати в методичному кабінеті кафедри українознавства розгорнуто виставку плакатів «Спочатку було слово...». Як з'ясувалося, проблеми

української мови, доля держави не байдужі нашому студентству.

У представлених роботах студенти намагалися зрозуміти роль мови в житті держави і людини зокрема (роботи «Мова – найважливіший національний ідентифікатор» Є.Шатирко, «Мова - наш засіб самовираження» О.Яремчук); тернисту історію української мови («Душа тисячоліть шукає себе в слові» А.Верещак, «На запланні їх мова зігрівала» А.Левицького); її сучасні проблеми («Паразити мови» В.Лози, «Суржик... ти мене довів» А.Матвійчук). Особливе захоплення викликали роботи Л.Піньковської «Не дай догоріти! Підтримай вогонь рідної мови!» та «Спочатку було слово...» О.Яремової.

Шкода, що тепер у День української писемності і мови на думку спадають не лише урочисті й святкові піїти, а все більше проблеми і турботи, адже наше реальне життя майже на кожному кроці розходиться з теорією національного буття. Бережімо рідну мову – цей найдорогоцінніший духовний спадок сучасним поколінням!

«АКАДЕМІЯ В ОДНІЙ ОСОБІ...»

«До праці, молоді приятелі, до інтенсивної, невисипущої праці над самим собою! Здобуйте знання, теоретично і практично, гартуйте свою волю, виробляйте себе на серйозних, свідомих і статечних мужів, повних любові до свого народу і здібних виявляти ту любов не потоками шумних фраз, а невтомною тухлю працюю. Таких мужів потребує кожна нація і кожна історична доба, а вдвоє сильніше буде їх потребувати велика історична доба, коли всій нашій Україні перший раз у її історичній житті всміхнеться хоч трохи повна горюжанська і політична свобода».

Іван Якович Франко

Цього року відзначаємо 150 років з дня народження і 90 років з дня смерті Івана Яковича Франка (1856-1916), енциклопедиста, людини універсальної обдарованості та титанічної працьовитості. Серед культурно-громадських і політичних діячів слов'янства останньої чверті XIX ст. Франкові належить одне з найпочесніших місць.

Він – автор майже 6 тисяч творів, письменник, поет, драматург, критик і дослідник літератури, історик і філософ, фольклорист і етнограф, мовознавець і мистецтвознавець, соціолог і економіст, публіцист, журналіст, один із провідних діячів українського політичного життя.

З нагоди ювілею у світлиці гуртожитку №1 кафедра українознавства провела відкрите засідання літературної студії на тему «Тричі мені являлася любов...». Життя і творчість І.Франка не байдужі сучасній молоді, адже він був провісником нової України, вільної, можливої, щасливої.

Засідання розпочала викладач Майя Дзюба. Її пристрасні звернення до людей небайдужих до рідного слова, до України, до творчості Івана Франка дійсно запалили в серцях слухачів бажання більше пізнати геніально поета. Ведучі літературного вечора Олег Драганчук та Оксана Мосійчук майстерно повели всіх присутніх у творчий світ Франкової поезії.

Франкові твори – неповторна симфонія, справжнє художнє диво, яке розкриває його душу! У цьому нам допомогли переконалися першокурсники ФВГ, груп Вів-1; 2

І.Романець, В.Вдовенко, Ю.Бляхарчук, В.Парфенюк, І.Яковчук, Т.Семенюк, І.Корнійчук.

Опале листя, що летіло з рук Н.Орешко, нагадувало зів'ялі почуття, що опали не настоявшись, не набувшись («Зів'яле листя»).

Риторично Франковим голосом торкнулося всіх питання

«Ну що, здається, важить слово,

Одне-єдине крихітне слівце!?!»,

що бездоганно прозвучало у виконанні В.Новак-Загорської («Із книги Кааф»).

Франкове поетичне слово – «пролог, не епілог», із якого ще довго нам починатися. І сьогодні воно промовляє до нас, спроможних зрезонувати цій тисячострунній арфі, настроєній за камертоном віри в силу духу. Промовляє голосом людської туги і віри, повним трагічної сили й величі.

«Не лише у ювілейні дати всім нам варто йти на прощу до святинь національного духу. Це нам потрібно для нашої остаточної культурної й політичної приртомності. Нам усім так потрібно усвідомлювати, що ми маємо свій сакральний простір, в якому завжди відчинені двері, й хтось завжди там нас чекає зі своїми повчаннями. Порадами й настановами.»

Піднімаймося й ходімо! Іван Франко чекає...

Сторінку підготувала
Алла КОЧУБЕЙ,
ст. викладач кафедри українознавства

Кращий хімік з «водного»

Щороку студенти університету стають переможцями всеукраїнських студентських олімпіад з різних дисциплін, а університет традиційно входить у десятку кращих технічних вищих навчальних закладів. Отож, наразі представляємо вашій увазі розмову з переможцем Всеукраїнської студентської олімпіади з хімії, другокурсником факультету екології та природокористування, майбутнім екологом Сергієм КОЛОШОЮ.

- Сергію, як тобі вдалося вибороти таку високу нагороду?

- Я до неї прямував, можна сказати, зі школи. Ще навчаючись у Дяльковській загальноосвітній школі, постійно брав участь у шкільних, районних та обласних олімпіадах. І теж з успіхом. Отож, крок за кроком, дійшов до найвищої перемоги на всеукраїнській студентській олімпіаді.

- А чи складними були завдання на цій олімпіаді?

- Для представників технічних і технологічних ВНЗ вони були різного ступеня складності. Для технічних – легші, для технологічних – важчі. Наприклад, мені потрібно було розв'язати завдання як з неорганічної, так і з органічної хімії, хоча в університеті ми більше часу приділяли вивченню неорганічної. Ось тут мені і допомогли знання зі школи. Тим учасникам, які хоч і мали міцні знання з неорганічної хімії, а органіку пам'ятали не дуже добре, пощастило менше.

- Напевно, щоб так добре знати

хімію, потрібно її дуже любити?

- Коли я разом з однокласниками вперше прийшов на урок хімії в школі, нам він дуже сподобався. А далі - таблиця Менделєєва, досліди, лабораторні

роботи і, звичайно, просто цікаві уроки... Багато в чому завдячую саме методиці викладання нашої вчительки, яка вміла привертати увагу усіх без винятку, зацікавити, зрозуміло роз'яснити. А ще Ліна Іонівна Лобашук постійно проводила різні конкурси,

вікторини, заохочувала переможців дипломами, підтримувала інтерес до предмету.

- Тому й майбутню спеціальність обрав, пов'язану з хімією?

- Так. Спершу я вчився чотири роки у технічному коледжі за спеціальністю „прикладна екологія”. Вчився добре, бо мені це подобалося. Батьки були тільки за мій вибір майбутньої спеціальності. Адже розуміли: те, що в мене гарно виходить і до душі - це моє. А далі, після технікуму, вступив до нашого університету. Тим більше, вступити мені було неважко – за співбесідою.

- Цікаво, як призери всеукраїнських олімпіад проводять вільний час, які у них захоплення, крім, звичайно, хімії?

- Люблю грати у футбол. Виступаю за збірну Рівненського району. А ще, вхожу до складу збірної з футболу факультету екології і природокористування. Звичайно, допомагаю батькам по господарству. А на більше і часу не лишається!

Розмовляла
Наталія ПАРХОМЧУК

Математик з династії математиків

Другокурсник факультету прикладної математики і комп'ютерно-інтегрованих систем Олекса Кушнір - один з тих, хто примножує славу університету перемогами на студентських олімпіадах.

Минулого навчального року, наприклад, він був учасником відразу двох всеукраїнських олімпіад - з математики і програмування. На олімпіаді з математики, яка відбулася в Севастопольському технічному університеті, посів перше місце.

А взагалі олімпіад в житті Олекси було чимало – і в школі №11, де починав навчання, і в Рівненському обласному ліцей-інтернаті, і згодом - у фізико-математичному ліцейі при Київському державному університеті. Закінчивши ліцей, як і всі його однокласники, вступив до київського ВНЗ. Олекса обрав один з найпрестижніших - Національний університет „Київська політехніка”, на фізико-технічному факультеті якого мріяв навчатися давно.

Скориставшись можливістю вступати одночасно в кілька навчальних закладів, успішно здав іспити й до рідного рівненського „водного”. Мабуть надто довго жив далеко від дому, бо бажання лишитися в Рівному все-таки перемогло можливість навчатися в столичному університеті, де вже з третього курсу студентів, так би мовити, „з руками і ногами” забирають роботодавці. Сумніви,

звісно, були, але тоді. Тепер Олекса не шкодує - переконався, що в нашому університеті студентам дають високий рівень знань, а хороша матеріальна база дозволяє працювати на сучасній техніці.

- А окрім математики, чим захоплюєшся? Які книги читаєш, з

ким спілкуєшся?

- Якось так виходить, що і книги математичні, і друзі – шанувальники математики. У мене ж і батьки – математики, викладають в нашому університеті. Так що я з дитинства ріс серед формул і теорем.

- І що, математику завжди знав найкраще?

- Та ні, був період в середній школі, що зовсім з'їхав. Потім спохватився, куди ж бо так зайду, ну і виправив ситуацію. До того ж виявилось, що математика - річ не лише потрібна, а й дуже цікава. Оскільки я навчаюся на факультеті прикладної математики, математики у нас досить на всіх – було б бажання.

- А бажання вивчати що?

- Особливо подобається займатися програмуванням, створювати нові програми, вивчати якісь особливо цікаві, знаходити їм нове застосування.

Взагалі цікавлюсь потроху всім, щоб не втрачати ритму життя. Займаюся спортом, відвідаю секцію гирьового спорту у тренерів Комаревичів.

І хоча математика насправді цариця наук, вважаю, що непотрібних предметів немає – усі вони розширюють світогляд людини, формують особистість, допомагають реалізувати себе.

Просто є такі, які сприймаєш із захопленням, а є такі, які примушують себе вивчати. У кожного вони різні.

Тим більше, що ніхто не знає, з чим доведеться зіткнутися в майбутньому і які знання будуть потрібні.

Розмовляла
Людмила СТУПЧУК

Стежками Мавки і Лукаша

Влітку студенти факультету екології і природокористування побували на екологічній практиці в Шацькому національному парку

Від нашого славного містечка Рівного шлях пролягає в озерний край Волині. Пряма стрічка асфальту то підіймається на ледь помітні підвищення, вкриті

сосновими, з бузковими розливими вересу, лісами, то плавно спускається у видолинки.

Ось уже могутні дерева стіною підступають до самої дороги. Починаються Шацькі ліси. Здається, сама природа подбала про те, щоб зібрати в цьому куточку землі найбільші багатства Волинського Полісся...

Ці місця здавна привертали до себе увагу природодослідників. Не обминули цього чарівного куточка і ми – студенти факультету екології та природокористування. Тут моя група (ЕКО-22) проходила екологічну практику, мета якої – дослідити і вивчити флору Шацького національного природного парку, що ми і робили впродовж п'яти днів.

На території парку знаходиться 24 озера загальною площею близько 6,4 тис. га. Найбільше озеро – Світязь, площа якого становить понад 2,6 тис. га з найбільшою глибиною – 58,4 м. Вода тут настільки чиста і прозора, що при восьмиметровій глибині проглядається дно.

Флора парку налічує понад 800 видів вищих рослин, серед них рідкісні рослинні угруповання, занесені до регіональної “Зеленої книги України” та рослини, занесені до “Червоної книги України” (28 видів). Це такі як лілія лісова, зозуліні черевички справжні, меч-трава болотна, діфазіаструм сплюснутий, росичка англійська і середня та

інші.

День-у-день ми вирушали на пошуки відомих і невідомих ще нам рослин, давали характеристику території, ділянки. Ці дослідження були дуже цікавими і захопливими. Ми раділи, коли на шляху зустрічалися такі види рослин, яких дуже мало на території України і які вже занесені до “Червоної книги України”.

Наприклад, коручка болотна, гніздівка звичайна, любка дволиста, пал'ят чорний, меч-трава болотна та інші. В результаті досліджень доводилось також бродити болотами та блукати дрімучими лісами.

У всіх наших пошуках та дослідженнях з нами поряд був доцент кафедри водогосподарської екології, гідрології та природокористування Юрій Миколайович Грищенко, який не тільки керував нами, ай допомагав.

Отже, покидаючи Шацький національний природний парк, ми вже орієнтувалися майже в усіх видах рослин, вміли характеризувати територію і в загальному, здобули безцінний досвід, який залишиться впродовж усього нашого життя, який потрібний для нашої майбутньої професії – еколога.

Проте наша поїздка не обмежилася лише одним Шацьким парком. Від розгонистої світязької хвилі, від недосяжних світязьких глибин

шлях наш – в обійдене географічними картами селища Колодяжне.

Саме так! По дорозі наш автобус завітав до цього мальовничого куточка, відомого тим, що тут жила і творила геніальна поетеса Леся Українка: «Кругом садочки, біленькі хати,

І соловейка в гаю чувати.
Ой чи так красно в якійсь країні,
Як тут, на нашій рідній Волині!»
Волинське Полісся було “найріднішим, рідним куточком”, тим животворним джерелом, з якого Леся черпала насагу. В 1868 році батько Лесі Українки придбав вільну ділянку землі в селі Колодяжне, що знаходиться за вісім кілометрів від Ковеля. У 1880 році родина Косачів поселилася у збудованому в Колодяжному будинку, де минули дитинство та юні роки поетеси. Тут і в навколишніх селах вона вивчала, записувала народні пісні, обрядові звичаї, написала багато своїх творів.

У 1949 році в Колодяжному відкрито музей-садибу Лесі Українки. Його експозиція широко висвітлює життєвий та творчий шлях поетеси.

Звичайно, ми побували і в музеї, з великою цікавістю послушали

розповіді екскурсовода про життя та творчість Лесі Українки...

На цьому наша поїздка закінчилася. Ось така цікава літня практика була цього року у моєї групи.

**Наталія ДРИЧИК,
дружокурсниця ФЄП**

Ми працюємо любимо, що в творчість перейшла

Професор кафедри будівельних, дорожніх, меліоративних машин і обладнання Валентин Федорович Ткачук святкує своє 70-річчя.

Валентин Федорович народився 29 листопада 1936 року в м. Житомирі.

Закінчивши 7 класів Люботинської середньої школи, вступив на механічне відділення Харківського індустріального технікуму, який закінчив з відзнакою у 1956 році і отримав кваліфікацію "технік-механік з будівельних і дорожніх машин". Цій професії він залишився вірним все життя. З 1956 по 1961 рік В.Ф. Ткачук навчався на механічному факультеті Харківського автомобільно-дорожнього інституту, закінчивши який він отримав кваліфікацію "інженер-механік з будівельних і дорожніх машин".

З 1961 року доля пов'язала Валентина Федоровича Ткачука з нашим краєм.

Ще зі студентських років Валентин Федорович активно займався художньою самодіяльністю, адже мав дуже сильний і гарний голос, був неодноразовим дипломантом і лауреатом оглядів самодіяльності Харківщини. На Рівненщині він не полишив свого захоплення. У 1964 році молодий співак-аматор став одним з перших республіканських лауреатів художньої самодіяльності (серед співаків) у Рівненській області. Керівництво Рівного навіть запропонувало йому перейти на роботу солістом-вокалістом до Рівненської обласної філармонії. І він погодився, але пропрацював на цій посаді недовго – менше року.

Покликання до інженерної праці перемогло, він знову повернувся до звичної роботи "технаря", два наступних роки працював інженером-конструктором з нестандартного обладнання

Рівненського заводу тракторних запасних частин, а з жовтня 1966 року перейшов на роботу на кафедру будівельних і меліоративних машин Українського інституту інженерів водного господарства. З того часу не розлучався з навчальним закладом, який став для нього другою

домівкою, і з кафедрою, на якій працює і до теперішнього часу.

За роки роботи на кафедрі В.Ф.Ткачук пройшов шлях завідувача лабораторією, асистента, старшого викладача доцента. У 1982 році він став кандидатом технічних наук. У 2000 році був вибраний дійсним членом (академіком) Міжнародної академії екологічних наук і безпеки життєдіяльності (МАНЕБ), а в жовтні 2005 році отримав атестат професора.

За період роботи на кафедрі науковець опублікував більше 120 наукових і науково-методичних

праць, видав 2 підручники і 3 посібники з грифом МОН України. Він має 27 авторських свідоць і патентів на винаходи, одне з яких зареєстровано в Інституті інтелектуальної власності в Женеві, підготував 3 кандидата технічних наук. У 2005 році в складі творчої групи кафедри професор Ткачук став співавтором наукового відкриття "Многоярусное разрушение грунтов".

За особливі досягнення в роботі В.Ф.Ткачук нагороджений медаллю "Ветеран праці", знаком "Винахідник СРСР", срібною медаллю "За наукове відкриття", знаком "За наукові досягнення" і дипломом МОН України, численними грамотами.

Валентин Федорович продовжує активно займатися художньою самодіяльністю, і не лише як співак. Він є одним із організаторів чоловічої хорової капели нашого навчального закладу "Гамалія" і щорічного університетського фестивалю "Студенська весна". Як багаторазовий лауреат всесоюзних і республіканських конкурсів та фестивалів, він власним прикладом залучає молодь до громадського життя, передаючи славні традиції поколінням студентів.

Колектив викладачів і студентів механіко-енергетичного факультету щиро вітає ювіляра і бажає подальших досягнень в науковій творчості, активного довголіття на викладацькій ниві, здоров'я та успіхів в особистому житті.

"Шалантух" як п'ятий елемент сміху

На відміну від інших студентів, рівненські у листопаді мають два головних свята - Міжнародний день студента та Міжнародний фестиваль студентських мініатюр "Шалантух", який традиційно передує цій події і вже в шістнадцяте радує молодих віком і духом рівнян. Організаторами дійства, що теж традиційно, стали Міністерство у справах сім'ї, молоді та спорту, обласне управління у цих же справах і Національний університет водного господарства та природокористування.

Цього року учасниками "Шалантуху" стали 12 колективів з України та два з Росії. Наше місто представляли лише студенти водного – університетський "Шалантух" та "Кома" з факультету менеджменту. Статус міжнародного фестивалю підтримали наші давні друзі – "Квартал - 311" з Брянська та

"Спасибо" з Новомосковська. А ще гарного настрою глядачам додали студентські театри мініатюр "Юмодес" (Хмельницький), "Півметра кабеля" (Чернігів), "І.Т.Д." (Харків), "Електрошок" (Харків), "Адреналін" (Львів), "Ураган" (Львів), "Академія" (Одеса), "Дивні люди" (Київ), "Бум" (Полтава), "Дзеркало" (Умань).

Море сміху і шквал оплесків викликали сценки зі студентського життя в зображенні стемівців (хто ж краще за студентів знає студентське життя) – екзамени, гуртожиток, спілкування з друзями, турбота про власне здоров'я... Не обійшли своєю увагою студентські артисти і політичні події (які виглядали навіть досить пристойно в порівнянні з нашими реаліями) і не дуже веселі моменти нашого повсякдення.

Отож, приз "За волю до перемоги"

дістався СТЕМу "Квартал-311", "За вишуканість і традиційність" – СТЕМу "Шатун". Кращою мініатюрою визнана мініатюра "Любий малюк" ("Дивні люди").

Найбільше глядацьких симпатій і підтримки дісталось львівському "Урагану". Цей колектив разом з полтавським "Бумом" розділив почесне третє місце. Друге місце – у новомосковського СТЕМу "Спасибо", перше – одеської "Академії".

Головний приз фестивалю його організатори вручили студентському колективу "Дивних людей" як наймастернішим і найдотепнішим. Почесними грамотами фестивалю відзначені й ті, хто доклав найбільше праці до його організації і проведення, а також спонсори заходу. До зустрічі, "Шалантух-2007"!

Анна ЄЗЕРСЬКА

Чемпіон світу з МЕФ

Другокурсник енергетичного факультету Сергій Стасюк став чемпіоном світу з армреслінгу серед юніорів у ваговій категорії 80 кілограм.

Він переміг усіх суперників, у фіналі поборовав представника Бразилії. Рівненщина ще не знала таких висот в армреслінгу.

У чемпіонаті світу з армреслінгу, що відбувся в Манчестері (Великобританія), взяли участь команди 43 держав, 1200 спортсменів. Збірна України, в якій брали участь і рівненські спортсмени, здобула третє місце, поступившись лише рукоборцям Російської Федерації та Сполучених Штатів Америки.

У команді України, окрім Сергія Стасюка, виступили студент факультету прикладної математики та комп'ютерно-інтегрованих систем Іван Лук'ячук і студент механіко-енергетичного факультету Олег Чикалюк.

П'ятикурсник механіко-енергетичного факультету Олег Чикалюк теж продемонстрував високий результат, виборовши шосте місце серед дорослих спортсменів в категорії 60 кілограм.

Перемога рівненських спортсменів була б не можливою без допомоги і підтримки тренера

Олександра Комаревича, старшого викладача кафедри фізвиховання.

Зауважу, що заняття армспортом і гирьовим спортом досить популярні серед студентів університету. Свідченням цього є численні перемоги спортсменів на чемпіонатах області, України, міжнародних змаганнях, спартакіадах міністерства освіти.

Серед кращих - Оксана Маліновська, Ольга Бондар, Володимир Адамчук, Назар Леснік, Микола Кельник, Віктор Калинович, Олександр Омеляненко, Антоніна Малявчик, Вікторія Селях, Євгенія Супрун та інші. Всі вони вихованці тренерської школи Євгена та Олександра Комаревичів.

Вітаємо наших студентів з перемогою і бажаємо їм завжди бути у такій спортивній формі і з таким бойовим духом.

Ірина САДОВСЬКА

Армспорт - це рух

Життя – це рух. Займаючись спортом, ти весь час знаходишся в русі, а значить – живеш. Ось і наші спортсмени постійно дивують нас бажанням перемоги і натхненням до тренувань.

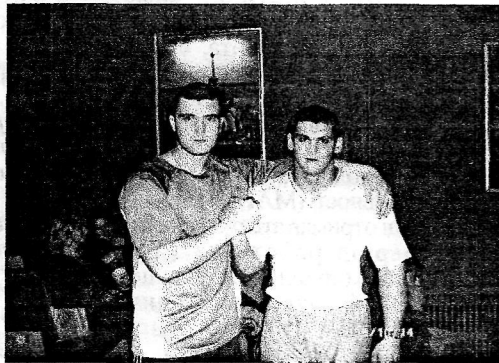
Нещодавно студенти університету взяли участь у змаганнях на Кубок України з армспорту, що відбулися в місті Севастополь.

У змаганнях виступили понад 200 учасників з 18 команд з усіх куточків України. Боротьба була цікавою і напруженою, адже участь брали як досвідчені спортсмени, так і новачки.

Наше місто представляли дев'ять спортсменів: Сергій Ващук (випускник НУВГП), Роман Катишев (МЕФ, III курс), Віктор Калинович (МЕФ, V курс), Юрій Коноба (ФЕІП, III курс), Роман Мамончук (ФЗГ, II курс), Назар Леснік (МЕФ, V курс) Олександр Омеляненко (МЕФ, III курс), Ірина

Садовська (ФЕІП, IV курс), Микола Кельник (ФВГ, III курс).

Для багатьох з них змагання всеукраїнського рівня були вже не новиною, а за плечима – чимало перемог.

В цілому наші спортсмени виступили добре, посівши сьоме командне місце. Особливо порадували високим результатом

Олександр Омеляненко, який виборов перше місце, Ірина Садовська, що здобула срібну та бронзову винагороди відповідно на праву та ліву руки, та Микола Кельник, який виборов третє місце на праву і четверте на ліву. Тренував переможців старший викладач кафедри фізвиховання Олександр Комаревич.

Після змагань учасники мали нагоду ще раз довести, хто сильніший, борючись за столами біля сцени.

А ще була гарна нагода прогулятися містом-героем Севастополем, подихати морським повітрям і відвідати визначні місця.

Отож, з'їздили не даремно – довели всій Україні, що Рівне багате на сильну і здорову молодь, а це вже значне досягнення.

Тож давайте жити, рухатись вперед, досягати поставленої мети та втілювати наші мрії у життя.

Ірина САДОВСЬКА,
студентка ФЕІП

Міні-футбол

Нещодавно у Білій Церкві відбулася Всеукраїнська спартакіада Міністерства освіти і науки України серед працівників вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації.

Найвищих результатів наші спортсмени досягли в міні-футболі. Команда Рівненської області з міні-футболу була сформована на базі НУВГП. В складі команди виступали Олександр Григорович (капітан команди), Сергій Остапчук, Євгеній Бабіч, Юрій Кособуцький та Юрій Кумейко.

У загальному підсумку команда виборола друге місце, перше ж місце дісталось команді Київської області.

Олександр ГРИГОРОВИЧ,
старший викладач кафедри фізвиховання

Знайдіть: лабораторія регіональних зв'язків, маркетингу та працевлаштування

Вже шість років в університеті діє Лабораторія регіональних зв'язків, маркетингу та працевлаштування. Основним її завданням є сприяння працевлаштуванню випускників, які навчалися за державним замовленням.

Лабораторія вивчає потребу в фахівцях на підприємствах, в установах, організаціях різних форм власності, здійснює інформаційну та рекламну діяльність (розміщення інформації на веб-сторінці університету, в засобах масової інформації), проводить нетрадиційні заходи співпраці (Дні кар'єри, Ярмарки вакансій, Презентації випускників, Презентації спеціальностей).

На адресу Лабораторії надходить інформація з пропозиціями роботодавців щодо працевлаштування випускників.

Тут вам можуть надати такі послуги:

- допомога організаційного характеру з питань зайнятості;
- посередництво та сприяння у працевлаштуванні;
- консультування при складанні резюме;
- надання інформації про організацію-роботодавця.

Водночас Лабораторія пропонує роботодавцям:

- доступ до банку резюме студентів та майбутніх випускників університету;
- сприяння у доборі кваліфікованих кадрів з урахуванням особистих якостей майбутнього працівника та специфіки структури підприємства;
- запрошення до участі в Днях кар'єри, які проводяться в

університеті, і на яких організація матиме можливість ознайомитись зі студентами, рекламувати себе, відбирати майбутніх працівників;

- налагодження безпосередніх контактів з організаціями, фірмами для створення бази даних потенційних роботодавців.

Зараз ми працюємо над створенням та розміщенням на сайті університету банку даних резюме студентів IV – V курсів.

Резюме – це найперша і найголовніша інформація, отримана роботодавцем про вас. „Людина на папері” – так іноді називають резюме. Але це не детальний опис життя, а ретельно складений документ, який має справити миттєве позитивне враження на потенційного роботодавця і стати підставою для запрошення на співбесіду. Крім цього, професійно складене резюме допоможе вам правильно презентувати себе на ринку праці і легше добиватися поставленої мети.

Мета резюме:

- надати роботодавцю стислу інформацію про Вас як про

людину, що ідеально підходить на посаду, яка є вакантною.

Резюме:

- репрезентує важливу інформацію про шукача роботи;
- рекламний документ, який представляє вміння та знання людини.

Структура резюме:

Прізвище, ім'я, по батькові

Дата народження

Сімейний стан

Адреса (не забудьте вказати поштовий індекс).

Телефон (вказіть код місцевості, де ви мешкаєте, контактний телефон, факс. Зазначте, якщо є, електронну адресу).

Мета пошуку роботи (одним реченням опишіть посаду, на яку ви претендуєте).

Освіта та підготовка (вказується у прямому хронологічному порядку).

Досвід роботи (відомості про роботу вказуються у зворотному хронологічному

порядку).

Додаткова інформація (зазначаються особисті якості, спеціальні навички).

Дата (вказується поточна дата).

Шановні майбутні випускники! Отримання диплома про вищу освіту – це лише перший крок на шляху до професійної кар'єри.

Пошук місця праці, яке б задовольняло випускника, не є легким. Отже, ми хочемо, щоб ви знали, що місцем, де перетинаються інтереси випускників, які шукають роботу, та працевлаштувачів, які шукають працівників, є Лабораторія регіональних зв'язків, маркетингу та працевлаштування.

Отже, якщо ви зацікавлені знайти роботу за фахом, складіть резюме і принесіть його в надрукованому та електронному варіантах до Лабораторії регіональних зв'язків, маркетингу та працевлаштування

(за адресою: м. Рівне, вул. Соборна, 11 (головний корпус), каб. 161).

Ваші резюме будуть розміщені на сайті університету, і роботодавці матимуть можливість ознайомитись з ними.

ЗРАЗОК РЕЗЮМЕ

МЕЛЬНИЧУК ОЛЕГ ПЕТРОВИЧ

Дата народження – 1 січня 1985 року

Сімейний стан – неodrужений

Адреса: 33000, м. Рівне, вул. С. Петлюри, буд. 2, кв. 86

Телефон: 22-62-85, +38-066-925-81-63

e-mail: tyur@ukr.net

Мета: робота у професійній команді спеціалістів з маркетингу (бажано маркетингові комунікації), можливість професійного удосконалення та кар'єрного росту.

Освіта та підготовка:

1992 – 2002 рр. – середня школа № 15 м. Рівне з поглибленим вивченням англійської мови.

2002 – 2006 рр. – Національний університет водного господарства та природокористування, денне відділення факультету менеджменту, спеціальність „Менеджмент організацій”. Отримав диплом бакалавра з менеджменту.

2006 р. – до цього часу – Національний університет водного господарства та природокористування, денне відділення факультету менеджменту, спеціальність „Менеджмент організацій”. Навчаюсь за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістр з менеджменту організацій.

Листопад 2003 – березень 2004 рр. – курси „Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку” при Центрі навчання „Ітек” м. Рівне. Отримав свідоцтво про закінчення курсів.

Вересень 2004 – Травень 2005 рр. – бізнес-курс ділової англійської мови „Economic issues in Ukraine” при Національному університеті водного господарства та природокористування. Отримав сертифікат про закінчення курсів.

Досвід роботи:

Грудень 2005 р. – до цього часу – волонтерська діяльність в Західно – Українському благодійному фонді сприяння підприємництву на посаді консультанта (надання консультаційної підтримки громадянам, які бажають відкрити власну справу).

Червень 2005 р. – виробнича практика в Будівельній фірмі „Атлантбуд” на посаді менеджера (проведення ділових переговорів, рекламна діяльність, укладання угод з клієнтами).

Червень – липень 2004 р. – виробнича практика в Приватному підприємстві „Євро - Імідж” на посаді менеджера з реклами (вивчення ринку збуту, організація рекламних акцій).

Додаткова інформація:

Знання мов – українська, російська - вільно, англійська – високий рівень; французька – зі словником.

Комп'ютерна грамотність – володію персональним комп'ютером на рівні користувача (програми: Windows'95'98'2000, Word, Excel, Photoshop, CorelDraw, Internet, 1С:Бухгалтерія, 1С:Підприємство).

Є посвідчення водія категорії „В”.

Досягнення – зайняв друге місце на всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт у 2003 році.

Ділові якості – високі організаторські здібності, комунікабельність, вміння працювати в команді, аналітичне мислення, бажання працювати на результат.

Особисті якості – чесність, відповідальність, цілеспрямованість, сумлінність, працьовитість.

13.11.2006 р.